

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobců: **a) MgA. P. K., b) Ing. M. M., c) S. o. ž. p.**, zastoupeni advokátkou Mgr. Simonou Pavlicovou se sídlem Farní 15, Frýdek - Místek, proti žalovaným: **1) Ministerstvo životního prostředí** se sídlem Vršovická 65, Praha 10, **2) Správa Chráněné krajinné oblasti České středohoří** se sídlem Michalská 260/14, Litoměřice, **za účasti:** Město Kamenický Šenov, o žalobě proti úkonu Ministerstva životního prostředí ze dne 9. 6. 2005 č.j. 530/401/05-RNDr. Abt-UL a rozhodnutí Správy Chráněné krajinné oblasti České středohoří ze dne 14. 7. 2004 č.j. 3592/224/04/Šh vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 Ca 297/2005, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2006 č. j. 8 Ca 297/2005 - 64,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost žalobce S. o. ž. p. **s e z a m í t á .**
- II.** Zpětvzetí kasační stížnosti žalobci MgA. P. K. a Ing. M. M. **s e b e r e** na vědomí.
- III.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci a) až c) podali včas kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2006 č. j. 8 Ca 297/2005 - 64, jímž bylo rozhodnuto takto:

- I.** Žaloba žalobce MgA. P. K. proti rozhodnutí Správy CHKO České středohoří ze dne 14. 7. 2004 č.j. 3592/224/04/Šh se odmítá.

- II. Žaloba žalobce MgA. P. K. proti úkonu Ministerstva životního prostředí ze dne 9. 6. 2005 č.j. 530/401/05-RNDr. Abt.-UL se odmítá.
- III. Žaloba žalobce ing. M. se odmítá.
- IV. Žaloba žalobce S. o. ž. p. proti rozhodnutí Správy CHKO České středohoří ze dne 14. 7. 2004 č.j. 3592/224/04/Šh se odmítá.
- V. Žaloba žalobce S. o. ž. p. proti úkonu Ministerstva životního prostředí ze dne 9. 6. 2005 č.j. 530/401/05-RNDr. Abt.-UL se odmítá.
- VI. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Z odůvodnění napadeného usnesení vyplývá, že žalobci se žalobou domáhali zrušení úkonu prvního žalovaného, jak je specifikováno pod body II. a V. výroku tohoto usnesení, jakož i zrušení rozhodnutí Správy CHKO České středohoří, jak je specifikováno pod body I. a IV. výroku tohoto usnesení, vydaného podle ust. § 44 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, kterým byl vydán souhlas s realizací stavby „Parkoviště P. s. a silnice X/X – průtah P.“, z důvodu pochybností o porušení ust. § 12 zákona č. 114/1992 Sb.

Prvnímu žalovanému byl žalobcem MgA. P. K. podán podnět k přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí Správy CHKO České středohoří. Žalovaný úkonem ze dne 9. 6. 2005 neshledal podklad k tomu, aby rozhodnutí Správy CHKO České středohoří bylo cestou přezkumu změněno nebo zrušeno a proto podnět odložil.

Městský soud v Praze dovodil, že úkon Ministerstva životního prostředí ze dne 9. 6. 2005 č.j. 530/401/05-RNDr. Abt.-UL, kterým byl odložen podnět žalobce MgA. P. K., neboť nebyl shledán podklad k tomu, aby rozhodnutí Správy CHKO České středohoří ze dne 14. 7. 2004 č.j. 3592/224/04/Šh bylo cestou přezkumu změněno nebo zrušeno, není rozhodnutím správního orgánu ve smyslu ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Podle ust. § 70 písm. a) s. ř. s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími; proto soud žalobu tohoto žalobce odmítl.

V případě tohoto žalobce soud odmítl i jeho žalobu proto rozhodnutí Správy CHKO České středohoří, a to s odkazem na ust. § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť žaloba byla podána zjevně neoprávněnou osobou, protože tento žalobce nebyl účastníkem řízení před správním orgánem prvního stupně.

Pokud jde o žalobce Ing. M. M., postupoval soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a žalobu odmítl, protože tento žalobce nebyl účastníkem řízení před správním orgánem prvního stupně, ani před žalovaným správním orgánem. Žaloba tedy byla podána osobou zjevně neoprávněnou.

Pokud jde o žalobce S. o. ž. p., soud odmítl jeho žalobu proti rozhodnutí prvního žalovaného podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ust. § 70 písm. a) s. ř. s., protože ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími a předmětný úkon žalovaného takovým rozhodnutím není. Soud odmítl též žalobu tohoto žalobce proti shora uvedenému rozhodnutí Správy CHKO České středohoří, a to s odkazem na ust. § 68 písm. a) s. ř. s., když žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem.

V kasační stížnosti žalobci tvrdí, že žalovaný jednoznačně vycházel z nesprávného skutkového stavu a z nesprávného dokazování a tím učinil i nesprávné právní závěry. Žalovaný se vůbec nezabýval zásadní skutečností v řízení v souladu se zákony a jinými právními předpisy nechránil zájmy státu a „společnosti fyzických a právnických osob“.

Žalobci nesouhlasí s tvrzením Správy CHKO, že součástí podkladů nemusí být ani fotodokumentace ani velká katastrální mapa. Povinností správního orgánu je zjistit přesně a úplně skutečný stav věci. Spis ovšem neobsahoval podstatné podklady o stavbě ve významné lokalitě. Povinností správního orgánu také je poříditi si z vlastní iniciativy znalecký posudek.

Žalobce konstatuje, že Správa CHKO jako orgán ochrany přírody a krajiny vydala své rozhodnutí zcela v rozporu s příslušnými právními předpisy a „jeví se takto žalobci nicotným“. Toto rozhodnutí vykazuje značné množství právních vad. Není z něj patrné, proč Správa CHKO považuje námítky odvolatele za vyvrácené, které skutečnosti vzala konkrétně za podklad svého rozhodnutí, podle které právní normy rozhodla a jakými právními úvahami se řídila při hodnocení důkazů. V dalším kasační stížnost znovu opakuje tytéž argumenty. Uvádí, že žalobce vyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správními orgány, avšak „bezúčelně“.

Žalobce navrhuje, aby napadené usnesení Městského soudu v Praze bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

První žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že jeho sdělení je nesprávně označeno jako rozhodnutí. Pokud jde o napadené rozhodnutí Správy CHKO České středohoří, proti němu nebyl využit řádný opravný prostředek a v rámci provedeného přezkumu nebyl zjištěn důvod, aby toto rozhodnutí bylo změněno nebo zrušeno. Jedná se o rozhodnutí, které je samo o sobě nevykonatelné a je podkladem pro vydání stavebního povolení. Na předmětnou stavbu bylo vydáno pravomocné územní i stavební povolení, v současné době je stavba již realizována a kolaudačním rozhodnutím, které nabylo právní moci dne 19. 9. 2006, je povoleno užívání této stavby.

Žalovaný navrhuje zamítnutí kasační stížnosti.

Žalobci MgA. P. K. a Ing. M. M. vzali kasační stížnost zpět. Nejvyšší správní soud toto zpětvzetí vzal na vědomí podle ust. § 47 písm. a) s. ř. s. a dále projednával kasační stížnost žalobce S. o. ž. p.

Nejvyšší správní soud, vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), posoudil kasační stížnost takto:

Žalobce kasační stížností napadá usnesení Městského soudu v Praze, jímž byla odmítnuta jeho žaloba proti úkonu Ministerstva životního prostředí ze dne 9. 6. 2005 č.j. 530/401/05-RNDr. Abt-UL, a dále byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Správy CHKO České středohoří ze dne 14. 7. 2004 č.j. 3592/224/04/Šh.

Pokud jde o odmítnutí žaloby proti úkonu Ministerstva životního prostředí, z obsahu této písemnosti vyplývá, že Ministerstvo životního prostředí posuzovalo podnět k přezkoumání rozhodnutí Správy CHKO České středohoří ve smyslu ust. § 65 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., správního řádu. Zabývalo se tedy přezkoumáním rozhodnutí

Správy CHKO, které již nabylo právní moci, mimo odvolací řízení, a neshledalo podklad k tomu, aby toto rozhodnutí bylo cestou přezkumu změněno nebo zrušeno a proto podnět odložilo. O tomto odložení informovalo přípisem, který žalobce napadl žalobou a kasační stížností.

Podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle konstantní judikatury soudů ve správním soudnictví, odmítne-li správní orgán změnit nebo zrušit postupem podle ust. § 65 správního řádu pravomocné rozhodnutí, nedošlo k žádné změně v právním postavení žalobce. Jinak řečeno, nejedná se o úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva a povinnosti. Právní stav, který vytvořilo pravomocné správní rozhodnutí, zůstává beze změny.

Podle ust. § 70 písm. a) s. ř. s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Žalobu proti takovému úkonu soud ve správním soudnictví odmítne (srov. též č. 197/2004 Sb. NSS).

Městský soud v Praze tedy v souladu se zákonem rozhodl o odmítnutí žaloby a kasační stížnost proti tomuto výroku není důvodná.

Pokud jde o žalobou a následně kasační stížností napadené rozhodnutí Správy CHKO České středohoří, ze správního spisu vyplývá, že správní orgán tímto rozhodnutím vydal podle § 44 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, souhlas s realizací předmětné stavby. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce proti tomuto rozhodnutí odvolání nepodal.

Pokud žalobce v kasační stížnosti poukazuje na rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 28. 2. 2006 č.j. 530/1937/06-Abt.-UL a přikládá stejnopis tohoto rozhodnutí, pak z jeho obsahu vyplývá, že toto rozhodnutí se týká návrhu žalobce na povolení obnovy řízení. Obnova řízení je tzv. mimořádným opravným prostředkem (§ 62 a násl. správního řádu), takže žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem.

Podle ust. § 68 písm. a) s. ř. s. je žaloba nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.

Městský soud v Praze proto v souladu se zákonem tento bod žaloby odmítl ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřipustný návrh a kasační stížnost v tomto směru není důvodná.

Nejvyšší správní soud ještě poznamenává, že rozhodnutí Správy CHKO České středohoří bylo tzv. podkladovým rozhodnutím, které soud ve správním soudnictví mohl přezkoumat za podmínek uvedených v ust. § 75 odst. 2 věta druhá s. ř. s.

Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaným nevznikly náklady převyšující jejich běžnou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. února 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

